

करभप्रिया (क^० + प्रिया) f. N. eines dornigen Strauchs (लुङ्गडुरालभा) RĀG. im ÇKDr.

करभवल्लभ (क^० + व^०) m. N. eines Baumes, *Feronia elephantum* Corr. (कपित्थ), RĀG. im ÇKDr. Auch = पीलुवृक्ष ebend.

करभाजन (कर Hand + भा^०) m. N. pr. eines Brahmanen Buḡ. P. 5, 4, 11.

करभादनी (करभ + घट्) f. = करभप्रिया RĀG. im ÇKDr.

करभिन् (von करभ Rüssel) m. Elephant RĀG. im ÇKDr.

करभीर m. Löwe ÇABDAR. im ÇKDr.

करभू (कर + भू) SIDDH. K. zu P. 6, 4, 84. — Vgl. कार्भू.

करभूषण (कर + भू^०) n. Armband am Handgelenk AK. 2, 6, 3, 9. H. 662.

करमट्ट m. Betelnussbaum TRIK. 2, 4, 41.

करमरिन् m. ein Gefangener TRIK. 2, 8, 63. — Vgl. कारा Gefängnis.

करमर्द (कर Hand + मर्द) m. N. eines stacheligen Strauchs, *Carissa Carandas* Lin., MBh. 3, 1157. Suçr. 1, 143, 4. 157, 4. 2, 482, 18. Auch करमर्दी f. RATNAM. im ÇKDr. und करमर्दक m. AK. 2, 4, 3, 48. TRIK. 3, 3, 142. n. die Frucht Suçr. 1, 210, 18.

करमाल m. Rauch H. 1104. — Wohl nur eine fehlerhafte Var. von खतमाल.

करमाला (कर + माला) f. ein mit den Knöcheln der Finger dargestellter Rosenkranz MUNDAMĀLĀNTA im ÇKDr.

करमुक्त (कर + मुक्त) n. (näml. घृत्त्र) eine aus der Hand geworfene Waffe HALĀJ. im ÇKDr.

करम्ब^१ 1) m. = करम्भ 1, a NĪLAK. zu AK. 2, 9, 48. ÇKDr. — 2) adj. vermengt Uṇ. 4, 83. H. 1469. Vgl. करम्भ 1, b.

करम्बित adj. = करम्ब 2. TRIK. 3, 1, 27.

करम्भ^१ 1) m. a) Grütze, Muss, Brei AK. 2, 9, 48. H. 399. die gewöhnliche Opferspeise des Pūshan: पूषणवर्ते ते चक्रमा करम्भम् RV. 3, 32, 7. 6, 57, 2. AIT. Br. 2, 24. KĀTJ. Çr. 9, 1, 17. VS. 3, 44. 19, 21, 22. करम्भ श्रौषधे भव RV. 4, 187, 10. AV. 4, 7, 2, 3. 6, 16, 1. TS. 3, 1, 10, 2. 6, 3, 11, 4. ĀÇV. Çr. 12, 8. अतुषानिव यवान्कृत्वा तानीषद्विषपतप्य तेषां करम्भपात्राणि कुर्वन्ति ÇAT. Br. 2, 5, 3, 4. 4, 2, 3, 18. KĀTJ. Çr. 5, 3, 2. 5, 11. करम्भभाग (vgl. करम्भाद्) von Pūshan ÇĀNKH. Br. in Ind. St. 2, 306. कामधियस्त्वयि रचिता न परम रोहति यथा करम्भबीजानि wie die Samenkörner in der Grütze Buḡ. P. 6, 16, 39. करम्भवालुकातायाः heisser Sand als Grütze genossen (als eine Strafe in der Hölle) M. 12, 76. करम्भवालुकां तप्ताम् MBh. 18, 50. — b) Untereinander Mischung (wie in der Grütze), von einem gemischten Geruche: करम्भयूतितैर्यशातेयाम्नादिभिः पृथक् । द्रव्यावयवैषम्याद्ग्रन्थ एको विभिद्यते || Bhḡ. P. 3, 26, 45. — c) N. einer best. Giftpflanze Suçr. 2, 251, 19. 252, 1. Vgl. मृदाकरम्भ. — d) N. pr. eines Sohnes von Çakuni und Vaters von Devarāta HARIV. 1993. Vgl. करम्भि. N. pr. eines Affen R. 4, 39, 35. — 2) f. करम्भा a) N. zweier Pflanzen: *Asparagus racemosus* Willd. (शतावरी) und = प्रियङ्गुवृक्ष RĀG. im ÇKDr. — b) N. pr. einer Tochter eines Königs von Kāliṅga und Gemahlin Akrodhana's MBh. 1, 3775.

करम्भक (von करम्भ) 1) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 2, 41. — 2) n. = करम्भ 1, a. HĀR. 208. नीवा स्वर्णादि चूर्णम् । निर्वैजलिभिः प्रादाद्विजन्मभ्यः करम्भकम् || RĀGĀ-TAR. 3, 16.

करम्भाद् (करम्भ + घट्) adj. Grütze essend: य एनमादिदेशति करम्भादिति पूषणम् RV. 6, 56, 1.

करम्भि m. N. pr. eines Sohnes von Çakuni und Vaters von Devarāta Buḡ. P. 9, 24, 5. VP. 422. करम्भयः pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59. Im HARIV. heisst er करम्भ und कारम्भि ist das patron. von Devarāta.

करम्भिन् (von करम्भ) adj. von Grütze begleitet RV. 3, 32, 1. 8, 80, 2.

कररुक् (कर Hand + रुक् wachsend) m. Fingernagel AK. 2, 6, 3, 34. H. 594, Sch. BHARTṚ. Suppl. 18. ÇĀK. 43. MEḢH. 94.

करर्द्धि (कर + र्द्धि) f. = कर्ताल Cymbel TRIK. 4, 1, 119.

करवारक (कर + वा^०) m. ein Bein. Skanda's H. 61.

करवी f. das Blatt der *Asa foetida* ÇABDAR. im ÇKDr. Suçr. 1, 218, 2. — Vgl. कर्वरी, कवरी, कावरी.

करवीक m. N. pr. eines Gebirges Lot. de la b. l. 842. fgg. — Vgl. कर्वीर.

करवीर (कर + वीर) 1) m. a) wohlriechender Oleander, *Nerium odorum* Ait. AK. 2, 4, 3, 57. H. 1137. an. 4, 244. MED. r. 256. MBh. 1, 7587. 3, 14536. 17286. R. 3, 17, 10. 79, 32. 5, 9, 8. 16, 28. 74, 3. Suçr. 1, 143, 5. 157, 15. 2, 54, 15. 107, 16. MĀKĀH. 161, 11. Als n. die Blume SIDDH. K. zu P. 4, 3, 166. — b) N. einer der verschied. Arten von Soma, welche Suçr. 2, 164, 15 aufgezählt werden. — c) Schwert H. an. MED. Vgl. कर्पाल. — d) Bez. eines Zauberspruchs oder Zaubermittels (um eine abgeschossene Waffe wieder zurückzubringen) R. 1, 30, 7. — e) Gottesacker H. 989. — f) N. pr. eines Nāga MBh. 1, 1557. eines Daitja H. an. MED. — g) N. eines Gebirges Buḡ. P. 5, 16, 28. Vgl. कर्वीक. — h) N. einer Stadt an der Veṇvā, von Padma-varṇa gegründet, HARIV. 5230. कर्वीरपुर 5281. 5290. 5321. fgg. MBh. 13, 1730. N. pr. einer Stadt an der Drśhadvatī, der Residenz von Kāndraçekkhara, KĀLIKA-P., Kap. 48. ÇKDr. — 2) f. वीरा rother Arsenik H. 1060. — 3) f. वीरी a) die Mutter eines Sohnes. — b) eine vorzügliche Kuh. — c) ein Bein. der Aditi H. an. MED. — Vgl. कर्वीरेय.

करवीरक (von कर्वीर) m. 1) die giftige Wurzel des wohlriechenden Oleanders H. 1197. — 2) N. eines Baumes, *Terminalia Arguna* W. u. A. (घृत्तुन; कार्तवीर्य ist das patron. eines घृत्तुन) RĀG. im ÇKDr. — 3) Schwert ÇABDAR. im ÇKDr. — 4) N. pr. eines Nāga HARIV. LANGL. I, 507.

करवीरकन्दसंज्ञ (क^०-कन्द + संज्ञा) m. eine best. Art Zwiebel, Knolle (तैलकन्द) RĀG. im ÇKDr.

करवीरभुजा (क^० + भुज) f. *Cajanus indicus* Spreng. (आढकीवृक्ष) RĀG. im ÇKDr.

करवीर्य (कर + वीर्य) m. N. pr. eines Arztes Suçr. 1, 4, 8.

करशाखा (कर Hand + शाखा Zweig) f. Finger AK. 2, 6, 3, 33. H. 592. करशीकर (कर Rüssel + शीकर) m. das Wasser, welches ein Elephant mit seinem Rüssel ausspritzt, AK. 2, 8, 3, 5. H. 1223.

करशूक (कर + शूक) m. Fingernagel TRIK. 2, 6, 27. H. 594.

करैरम् (von 1. कर) n. That NAIGH. 2, 1. प्र ते पूर्वाणि करणानि विप्राविद्धां श्रद्धं विदुषे करैरम् RV. 4, 19, 10.

करस्थालिन् (कर + स्थाल) m. ein Bein. Çiva's (der die Hände als Kessel braucht) MBh. 13, 1243.